

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoE/253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3509206772
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3509206772.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C. L. Y. I. AG, so sídlom C. XXC, XXXX K., X., C.: N.-XXX.XXX.XXX, zastúpeného L.. L. X., advokátom so sídlom v V., M. X proti odporcovi U. N., bytom L., L. č. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, K. na ochranu občana spotrebiteľa B., so sídlom v P., Námestie G. 5, zastúpeného L.. R. N., advokátom so sídlom v G., J. M. X/A, o zaplatenie sumy 664,82 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. decembra 2014, č.k. 10C/104/2014-93, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 20,03 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS : XXXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie vo veci samej, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 142,78 eur na účet JUDr. Andreja Cifru v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 96 ods. 1 O.s.p. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 664,82 eur s prísl. z dôvodu, že odporca si neplnil povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o pripojení č. XXXXXXXX zo dňa 22.11.2012. V priebehu konania, pred začatím pojednávania vo veci samej, navrhovateľ vzal podaný návrh celkom späť. Poukázal na to, že dôvodom späťvzatia návrhu bola obrana odporcu. Súhlas odporcu so späťvzatím návrhu sa nevyžadoval, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. (§ 96 ods. 3 O.s.p.) Nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniel zastavenie konania, o trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb po 51,45 eur a dvakrát režijný paušál v sume 8,04 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 19.9.2014. Z odmeny a režijného paušálu v sume 118,98 eur patrí právnenému zástupcovi 20% DPH, ktorá predstavuje sumu 23,80 eur. Celkom trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, predstavujú sumu 142,78 eur. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania odporcovi, ktorý trovy konania neuplatnil.

Stanovisko navrhovateľa k nepriznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd neakceptoval, vzhľadom na ustálený právny názor Krajského súdu v Trenčíne v obdobných veciach, ktorý trovy konania vynaložené vedľajším účastníkom považuje za účelné a v prípade späťvzatia návrhu vedľajšiemu účastníkovi priznáva právo na ich náhradu. Kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka

zastúpeného advokátom, v ktorom vzniesol námietku premlčania, bolo dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom a následného zastavenia konania, preto trovy konania vynaložené vedľajším účastníkom súd považoval za účelne vynaložené. Napokon navrhovateľ v späťvzatí návrhu potvrdil, že dôvodom späťvzatia návrhu bola obrana odporcu. Súd prvého stupňa v odôvodnení na záver uviedol, že o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi kráteného o sumu 6,70 eur bolo rozhodnuté podľa ust. § 11 ods. 3, 4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v platnom znení. Súdny poplatok vráti navrhovateľovi daňový úrad príslušný podľa jeho sídla (§ 11 ods. 6 citovaného zákona).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to do výroku, ktorým bol zaviazaný na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v sume 142,78 € Eur. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vystupujúceho v konaní v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p., uviedol, že zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predpokladá existenciu združení založených na ochranu spotrebiteľa a jeho práv. V konaní na súde môžu byť združenia účastníkom, pokiaľ sú takéto ciele hlavnou náplňou ich činnosti. Vychádzajúc z uvedeného je zrejme, že zákonodarca mal v úmysle vytvoriť priestor na vstup subjektu, ktorý bude aktívne chrániť spotrebiteľov v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Ich existenciu a činnosť podporuje aj Ministerstvo hospodárstva SR, kde majú združenia právo za stanovených podmienok uchádzať sa o príspevok na ich činnosť podľa § 25 zákona o ochrane spotrebiteľa. V prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 01.05.2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcem zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na premlčanie nároku i bez návrhu. Odporca by teda dosiahol v konaní rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považoval za zbytočné a podľa jeho názoru by nemali byť súdom priznané z dôvodu neúčelnosti. K účelnosti trov konania, najmä vo vzťahu k zastúpeniu účastníka konania advokátom v prípadoch hromadných a administratívne jednoduchých podaní sa vo viacerých nálezochoch zaoberal aj Ústavný súd ČR (napr. IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I. ÚS 988/12), ktorý konštatoval, že účelnosť vynaloženia nákladov je podmienkou priznania ich náhrady. V tejto súvislosti poukázal na spôsob vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktoré bolo neadresné, uskutočnené len oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a to všetko bez akejkoľvek znalosti predmetu konania, len predpokladajúc podľa navrhovateľa, že sa jedná o spotrebiteľský spor, pričom neraz išlo aj o právoplatne skončené veci. Vedľajší účastník je navyše v každom prípade zastúpený advokátom, bez zreteľa na právnu či skutkovú náročnosť sporu. Je podľa jeho názoru zrejme, že ak združenie ponúka svoje služby na ochranu a pomoc spotrebiteľom, malo by byť dostatočne personálne a finančne vybavené, aby mohlo svedomite vykonávať svoju činnosť a teda pomáhať občanovi - spotrebiteľovi. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Sž/10/2014, sp. zn. 6M Cdo 5/2013, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/465/2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob/259/2011 a iné, ďalej na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník podal písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa, v ktorom navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 Eur. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Mal za to, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný práve v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ vzal svoj návrh späť po vstupe vedľajšieho účastníka do konania, na základe jeho argumentácie v meritórnom vyjadrení, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú, až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Mal za to, že v danej veci nie sú splnené ani žiadne zákonné dôvody resp. dôvody hodné osobitného zreteľa na uplatnenie ustanovenia §

150 ods. 1 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ (pôvodne Profidebt Slovakia, s.r.o.) podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 664,82 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.11.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť z dôvodu obrany odporcu a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť protistrane trovy konania.

Súd prvého stupňa však nepriznal náhradu trov konania odporcovi, z dôvodu, že tento si žiadne trovy neuplatnil.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 23.09.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 20,03 Eur. Predmetom odvolacieho konania boli trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v sume 142,78 Eur, predstavujúce náhradu trov prvostupňového konania. Odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 03.03.2015. V odvolacom konaní mu vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004

Z.z. v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 16,60 Eur za 1 úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t.j. na 8,30 Eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo veci samej. Režijný paušál v roku 2015 bol vo výške 8,39 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak vznikol nárok na trovy odvolacieho konania vo výške po 20,03 Eur (8,30 Eur + 8,39 Eur + 20% DPH), ktoré mu odvolací súd v zmysle citovaných právnych predpisov priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .